

ПОГИБИЈА ЈАФЕР БЕГА ЧЕНГИЋА - РАДОВАН БЕЋИРОВИЋ

1. Састали се у гори хајдуци
2. У пролому, гдје агују Турци.
3. Пушке пуне оштре јатагане
4. И причају за кржаве дане,
5. За велике невоље и муке,
6. Сашта који оде у хајдуке.
7. Рече Стојан Ковачевић први:
8. „По турској сам загазио крви.
9. С Турцима се грдно завадио,
10. Ствар се наша брзином заплеће,
11. Сви краљеви умирит нас неће“.
12. Онда рече поп Јововић Лука,
13. Мрк каурин и вођа хајдука:
14. „Неће мира с Турцима јајоши
15. Док отмемо села и вароши.
16. Сва ће Босна јечат од плотуна
17. Док се призна Невесињска буна.
18. Онда редом причају остали
19. Због чега су пушке докопали.
20. Рече Ђућил-Булатовић Марко:
21. „Ја сам поша путем наопако.
22. Прије буне и прије устанка,
23. Судбина је моја наопака!
24. Имао сам овце и катуне,
25. У магазе жита да ми труне.
26. Саме земље стотину дулума,
27. Па побјегох од турског зулума;
28. Од крвника Ченгић Јафер-бега,
29. У све ногом ударих због њега.
30. Ископа ме, сам га Бог убио;
31. Два је моја брата погубио.
32. Тијело им на ватру наложи,
33. Безиксаник и отпадник Божји
34. Браћу моју он ми је посјека,
35. А ја им се на гробу зарека,
36. Да ћу Бегу главу окинути,
37. Ил' ћу и ја трећи погинути.
38. За браћом ме срце моје боли.
39. С Бегом би се потревити воли,
40. Да га сретнем са ножем у руци,
41. Но све благо што имају Турци.
42. Ил' низ пушку да погледам њега,
43. Онда да га сасијечем свега.
44. Да му главу на Цетиње носим,
45. Но сву Босну да орем и косим.
46. Често на сан браћу моју виђам,
47. Тако мислим и тако предвиђам:
48. Да им душа са земље не иде,
49. Док крвника убјена не виде“.
50. У то доба дознаше хајдуци.
51. Ево иду низ дуњалук Турци,
52. Ето отуд Ченгић Јафер-бега
53. И бегова двадесет уз њега.
54. И Турци ће испред саме ноћи
55. Тврди Поток на ћуприју проћи.
56. Онда чета у засједу оде,
57. Док ево ти Бега и господе.
58. А најпрви Ченгић на алату
59. Вас у срми и чистоме злату.
60. Све му сабља око њега скаче,
61. Носе Турци рајине хараче.
62. Носе главе, ал' нијесу њине,
63. Јер ће сваки данас да погине.
64. Рече хајдук Булатовић Марко:
65. „Благо мени мила моја мајко,
66. Три године по горама скићем
67. И тревит се не могу с Ченгићем.
68. И данас ми испаде прилика,
69. Да опалим пушку на крвника,
70. На Ченгића с ножем да полетим
71. Моје грдне ране да осветим.
72. Но вас молим другови остали,
73. Немој који пушку да опали,
74. Докле моја не загрми на њ'га
75. Па ви ето осталије ага!
76. Но ако ме мушка изда снага,
77. Или би ме уграбио ага,
78. Или би ме пушка преварила,

79. Удри који мајка ве родила!
80. Свакако се надам у побједу
81. И у вашу јуначку засједу.
82. Нама Ченгић да неће умаћи
83. И ја ћу се одужит браћи“.
84. У то доба наљегоше Турци,
85. Склонише се за јеле хајдуци.
86. Марко баци на сред пута грану,
87. Сћућури се за њу и запану.
88. Тада су га Ћућилом прозвали,
89. Чека Бега на њ'га да опали,
90. Ал' се не шће јављати Ченгићу
91. Док му приђе пушки на грлићу.
92. Могаше му зубе пребројити,
93. Али не шће Бега уловити,
94. Него на друм преда њ'га искочи
95. Те се с Бегом погледа у очи.
96. Да срамоту не понесе кући -
97. Е је Бега убио кријући.
98. „Чекај беже, камо моја браћа?
99. Зашто змију у очи доваћа?”
100. Али, шта ћеш, док се Турчин снађе,
101. Ћућиле га из кубура гађе.
102. Бег одлеће низ коња алата
103. Док му сину сабља иза врата.
104. Но бег други ману по хајдуку,
105. Одсјече му иза сабље руку;
106. Ал' га хајдук са лијевом зграби
107. Од танку га оморику разби,
108. Докле плотун јекну из засједе
109. Ко да земља бегове поједе.
110. Не знадоше куд се који ђеде.
111. Ту двадесет погибоше ага
112. Остадоше без коња и блага,
113. Свијем главе вире из бисага.
114. Попадали лешеви без глава,
115. Направи се пољана крвава,
116. У горама у тврдом потоку,
117. Ка 'но вуци кад покољу стоку!
118. По свој Босни настаде кукњава,
119. На Цетињу пјесма и прослава.
120. Кука Босна, кука Невесиње,
121. Весели се Ловћен и Цетиње.
122. Но пошто се смирише устанци
123. Кућама се враћају јунаци.
124. Куд ће јадан Ћућуловић Марко,
125. Он у Босну не смије никако!
126. Од Турака старије крвника
127. У гору се сави Буковицу,
128. Кућу гради, оре поткутњицу;
129. А пита га са Крнова вила:
130. „Окле ти је таква сабља била,
131. Те корице има од седефа;
132. На балчаку љути лав зијева,
133. На сабљи су два камена драга,
134. Ваља сабља небројена блага!
135. Или ти је дошла од мираза,
136. Или си је добио од књаза,
137. Или си је купио за благо,
138. Ил' некоме отео на драго“?
139. „Знаш ли вило окле ми је била —
140. Она ми је окинула крила:
141. Два је моја брата погубила,
142. Пошље ми је у крвника била.
143. Ја је скидох с Ченгић Јафер-бега,
144. С њом сам главу откинуо с њега.
145. И откад је дошла у Ћућила,
146. Млогому је кућу раскућила“.